

Audycja 42, Tem: „Kapłaństwo”, sobota 16.10.2004. Godz. 7-8 wieczór.

Dobry wieczór państwu. Witamy naszych miłych słuchaczy w naszej audycji radiowej „Wczoraj Dziś i Na Wieki” jak zwykle przy mikrofonie: Tadeusz Żurek, Przemysław Merski oraz Ireneusz Kołacz. W naszej dzisiejszej audycji powrócimy do naszego seryjnego przedmiotu pt. „Plan Boży”. Ostatnim tematem z tej serii był „Przybytek”, którym była świątynia przenośna, przystosowana do podróżowania po pustyni podczas wędrówki Izraelitów do ziemi obiecanej pod przewodnictwem Mojżesza. Bez nadania Dziesięciorga Przykazań i Praw Zakonu spisanych w Pięcioksięgu Mojżesza przy Górze Synaj Izraelici nie posiadaliby żadnej organizacji społeczno religijnej. Wyswobodzenie w Noc Paschalną z Egiptu i nadanie praw przy Górze Synaj, stworzyło królestwo kapłanów, o którym Pismo Święte nieustannie wydaje świadectwo wszystkim narodom świata. W Księdze Kapłańskiej mamy podane prawa odnośnie składania ofiar, oraz przepisy dotyczące ustanowienia kapłanów do służby Bożej w Przybytku. Poznanie tych przepisów i obrzędów stanowi klucz do właściwego zrozumienia funkcjonowania Kościoła Chrześcijańskiego. Dlatego naszym dzisiejszym tematem jest KAPŁAŃSTWO.

Kapłan – jest to osoba pełniąca służbę Bożą, dokonujący zadośćuczynienia za grzech. Jak pisze Św. Paweł w 5-tym rozdziale Listu do Hebrajczyków: „*Albowiem każdy najwyższy kapłan z ludzi wzięty, za ludzi bywa postanowiony w tych rzeczach, które do Boga należą, to jest, aby ofiarował dary i ofiary za grzechy.*” Do czasu ogłoszenia Prawa przez Mojżesza, kapłaństwo nie było udziałem żadnego szczególnego rodu. Do wydania Prawa Mojżeszowego pierworodni każdej rodziny, Ojcowie, książęta, królowie, byli kapłanami we własnych miastach i w ich własnych miejscach zamieszkania. Kain i Abel, Noe, Abraham, i Ijob, Abimelech i Laban, Izaak i Jakub, osobiście ofiarowali swoje własne ofiary. A podczas uroczystości zawarcia Przymierza pomiędzy Panem Bogiem a Jego ludem Izraelskim u podnóża Góry Synaj, Mojżesz występował jako Pośrednik, a młodzi mężczyźni z pośród ludu byli wybrani by wystąpili jako kapłani, do składania ofiar ze zwierząt, których krwią zostało zapieczętowane Przymierze Zakonu pomiędzy Bogiem a narodem Izraelskim. Księga Wyjścia 24:5.

Pan Bóg zarezerwował dla siebie jako swoją specjalną własność wszystkich pierworodnych Izraela, ponieważ zachował ich z ręki anioła śmierci w Egipcie; jak czytamy: „*I odezwał się Pan do Mojżesza, mówiąc: Poświęć mi wszystko pierworodne; wszystko, co u Izraelitów otwiera łono matki, zarówno u ludzi jak u bydła, wszystko to do mnie należy.*” Księga Wyjścia 13:1-2. Ale zanim jeszcze Namiot Zgromadzenia był wybudowany to jedno z najmniejszych pokoleń Izraela, pokolenie, Lewiego wyróżniło się w specjalny sposób. Mojżesz został wezwany przez Pana Boga na Górę, żeby odebrał Tablice Kamienne, na których był spisany Dekalog. (Dziesięcioro Przykazań), Ponieważ nieobecność Mojżesza się przedłużała, lud stawał się coraz bardziej niespokojny. W tej sytuacji wymusili na, Aaronie, aby odlał im złotego cielca jako widzialnego boga. Pan Bóg się bardzo rozgniewał i posłał Mojżesza żeby uśmierzył bunt. Mojżesz osłupiał, gdy zobaczył, że lud uczynił bożka ze złota. Wtedy Mojżesz zawołał: „*Kto jest za Panem, do mnie! I zebrali się wokół niego wszyscy synowie Lewiego.*” Księga Wyjścia 32:26. Wiemy z dalszej historii, że z polecenia Mojżesza, bunt został uśmierzony i naród srogo ukarany za swoje bałwochwalstwo.

W nagrodę za odważną postawę pokolenia Lewiego. W miejsce wszystkich pierworodnych Izraela, Pan Bóg dla siebie odłączył to całe pokolenie, Lewiego, które wyznaczone było do usługi w Jego Przybytku, czyli Świątyni. Ponieważ Pan Bóg nie dał im działu w ziemi byli uzależnieni od swych braci z pozostałych pokoleń, dlatego całe to pokolenie Lewiego stało się figurą na „*Kościół Pierworodnych, którzy są spisani w niebie*”. Hebr. 12:23 W ten sposób całe pokolenie Lewiego było wyznaczone do świętej służby, ale nie wszyscy w ten sam sposób i do tego samego rodzaju służby. Z trzech synów Lewiego, Gersona, Kehata i Merariego, którzy stali na czele tych trzech wielkich rodzin, Pan Bóg jednak wybrał rodzinę Kehata, a z tej rodziny, wybrał dom Aarona, wraz z jego czterema synami by pełnili funkcje kapłańskie. Reszta rodziny Kehata, nawet dzieci Mojżesza i ich potomkowie, nadal pozostawali wśród Lewitów. Wszyscy kapłani i Lewici nosili te same szaty z białego lnu i chodzili boso, co symbolizowało czystość. Tylko Najwyższy Kapłan, oprócz szat lnianych do składaniem ofiar nosił specjalne ozdobne szaty zwane szatami czci i chwały. Każda część tych szat jak i ich kolory miała symboliczne znaczenie, szczególnie napierśnik sądu, który był wysadzony dwunastoma szlachetnymi kamieniami oprawionymi w złocie, na których wygrawerowane było imię każdego protoplasty pokolenia Izraelskiego. Którymi byli dwunastu synów Jakuba.

Na Boskie polecenie Mojżesz namaścił Aarona na Najwyższego Kapłana. Według prawa, namaszczenie było ceremonią przygotowującą do objęcia służby przez Najwyższego kapłana i każdego następcę po jego śmierci, którym był pierworodny syn z rodziny. Byli oni pomazywani do tego urzędu szczególną maścią, zwaną „*świętym olejem pomazania*.” Ten olej służył wyłącznie kapłanom i nikt inny nie miał prawa go posiadać ani sporządzać. Księga Wyjścia 30:24-33,38. Zgodnie z Bożą instrukcją przygotowane były specjalne szaty „*czci i ozdoby*”, w które Aaron był w odpowiedniej chwili przyodziany, i wtedy olej pomazania był wylany na jego głowę. Przez siedem dni trwały obrzędy przed Namiotem Zgromadzenia, a po skończeniu ceremonii, Aaron wszedł do Przybytku, który okrył obłok jako znak obecności Jahwe, a ogień z nieba w dowód Boskiej akceptacji spalił ofiary, które były na tą okoliczność składane. Księga Kapłańska Rozdziały 8-9. Równocześnie zostało namaszczonych na kapłanów czterech synów, Aarona, Eleazar, Itamar, Nadab i Abiju.

Najwyższy Kapłan, który dziedziczył to stanowisko jako najstarszy syn, stał na czele, kapłanów i Lewitów, którzy, spełniali różne funkcje. Podlegały mu wszystkie sprawy religijne, rozstrzygał różne sprawy w Narodzie Izraelskim zgodnie z prawem, i spełniał urząd sędziego we wszystkich trudnych sprawach, które z tą pracą były związane Księga Powtórzonego Prawa 17:18-12; 19:17; 21:5; 33:8,10; Jedynie, tylko Najwyższy Kapłan miał przywilej wstępu do miejsca Najświętszego w Przybytku gdzie stała Arka Przymierza. Najważniejszym wydarzeniem było, gdy raz w roku, miesiąca siódmego Tishri, odpowiednik naszego września albo października, Był to „*Dzień, Pojednania*”, w którym Najwyższy Kapłan dokonywał pojednania Całego narodu Izraelskiego z Panem Bogiem na rok następny a grzechy, które popełnili, za które żalowali i pokutowali były im przebaczone. Tą czynność musieli jednak powtarzać każdego roku.

Tak jak na Aarona był wylany święty olej pomazania, tak samo Głowa Kościoła Pan Jezus, był pomazany, pozafiguralnym olejem – Duchem Świętym. Stało się to na brzegu Jordanu, kiedy poświęcił się mając trzydzieści lat. Św. Jan widział i zapisał, że nasz Najwyższy Kapłan był w ten sposób pomazany i otrzymał od Boga Ducha „nie pod miarą”. Jan 3:34. Natomiast Św. Piotr dodaje swoje świadectwo: „*Jako Jezusa z Nazaretu pomazał Bóg Duchem Świętym i mocą*”. Dzieje Ap. 10:38. Jan 1:32; Łuk. 4:1; Olej pomazania był wylewany *tylko na głowę* Najwyższego Kapłana. Kapłani nie byli pojedynczo pomazywani. Byli uważani za członków ciała najwyższego kapłana i otrzymywali namaszczenie w nim, jako w ich głowie. Podobnie i pozafiguralni kapłani są uczestnikami Ducha Chrystusowego i tylko ci, którzy są w Chrystusie Jezusie, mają udział w pomazaniu pieczętującym wszystkich, którzy będą uznani za dziedziców Boskich obietnic i współdziedziców z ich Panem, Jezusem Chrystusem Efez. 1:13-14; 4:30. Ten olej zaczął spływać na *ciało*, czyli Kościół w dniu Pięćdziesiątnicy i spływa w ciągu całego wieku Ewangelii, pomazując tych, którzy są prawdziwie ochrzczeni w *Chrystusie*, czyniąc ich, wraz z Głową, królami i kapłanami Boga, mającymi królować tysiąc lat Obj. 20:6. W ten sposób widzimy, że Aaron, odpowiednio odziany i namaszczony, przedstawiał całego Chrystusa – kompletne nasienie Abrahama, przez którego Bóg zamierza błogosławić wszystkie narody ziemi”.

Od tego momentu rozpoczęło się przygotowywanie i ustanawianie kapłanów, będące szczególnym dziełem ery chrześcijańskiej, czyli wieku Ewangelii. W ten sposób poza obrazowi kapłani, obecnie ustanawiani, którymi są naśladowcy Pana Jezusa Chrystusa, składający samych siebie na ofiarę, są przygotowywani jako Boskie narzędzia przeznaczone do stanu królewskiego, aby błogosławili wszystkie narody ziemi. Św. Piotr w swoim 1 Liście 2:5 tak pisze do naśladowców Jezusa: „*I wy sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa. Bo wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości;*”. O chwalebne panowanie tego Królewskiego Kapłana ciągle się modlimy: „*Przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja na ziemi.*” Święty Paweł nawołuje do korzystania ze sposobności, która dalej jest aktualna, by się poświęcać i iść w ślady Jezusa, kładąc swoje życie w ofierze jak czytamy: Hebr. 3:15 „*Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, Nie zatwardzajcie serc waszych.*” Pan Jezus jako Najwyższy Kapłan, dalej zaprasza „*Pójdźcie do mnie wszyscy którzyście spracowani i obciążeni, a ja wam sprawię odpocznienie.*”

Nasz czas dobiega końca przez następne pół godziny czekamy na państwa telefony pod numerem 9415-1923, powtarzam numer telefonu 9415-1923. Zapraszamy do wysłuchania naszej następnej audycji w sobotę 20-go listopada, o godzinie 7-mej wieczorem. A tymczasem życzymy państwu dobrej nocy.

